

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

23 aprilie 2009 *

În cauza C-533/07,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolelor 68 CE și 234 CE de Oberster Gerichtshof (Austria), prin decizia din 13 noiembrie 2007, primită de Curte la 29 noiembrie 2007, în procedura

Falco Privatstiftung,

Thomas Rabitsch

împotriva

Gisela Weller-Lindhorst,

* Limba de procedură: germana.

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts (raportor), președinte de cameră, domnii T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis și J. Malenovský, judecători,

avocat general: doamna V. Trstenjak,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 noiembrie 2008,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Falco Privatstiftung și M. Rabitsch, de M. Walter, Rechtsanwalt;
- pentru doamna Weller-Lindhorst, de T. Wallentin, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul german, de doamna J. Kemper și de domnul M. Lumma, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de domnul I. M. Braguglia, în calitate de agent, asistat de doamna W. Ferrante, avvocato dello Stato;

- pentru guvernul Regatului Unit, de doamna C. Gibbs, în calitate de agent;

- pentru Comisia Comunităților Europene, de doamnele A.-M. Rouchaud-Joët și S. Grünheid, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 27 ianuarie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

- ² Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Falco Privatstiftung, fundație cu sediul în Viena (Austria), și domnul Rabitsch, cu domiciliul în Viena (Austria), pe de o parte, și doamna Weller-Lindhorst, cu domiciliul în München (Germania), pe de altă parte, privind i) executarea unui contract în temeiul căruia reclamantii din acțiunea principală au autorizat-o pe pârâta din acțiunea principală să comercializeze în Austria, în Germania și în Elveția înregistrări video ale unui concert și ii) comercializarea, în afara oricărui temei contractual, a unor înregistrări audio ale acestui concert.

Cadrul juridic

Convenția de la Bruxelles

- ³ Conform articolului 5 punctul 1 din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32), astfel cum a fost modificată prin Convenția din 26 mai 1989 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugalia (JO L 285, p. 1, denumită în continuare „Convenția de la Bruxelles”):

„Pârâtul domiciliat pe teritoriul unui stat contractant poate fi acționat în justiție, într-un alt stat contractant:

1. în materie contractuală, în fața instanței de la locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau trebuie executată; [...]” [traducere neoficială]

Regulamentul nr. 44/2001

- ⁴ Considerentul (2) al Regulamentului nr. 44/2001 prevede:

„Anumite disparități între normele interne care reglementează competența judiciară și recunoașterea hotărârilor împiedică buna funcționare a pieței interne. Adoptarea de dispoziții care să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie

civilă și comercială și la simplificarea formalităților în vederea recunoașterii și executării rapide și simple a hotărârilor de către statele membre legate prin [...] regulament este indispensabilă.”

5 Conform considerentului (11) al Regulamentului nr. 44/2001:

„Normele de competență trebuie să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului și, astfel, trebuie să fie întotdeauna disponibilă, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau autonomia părților justifică un alt factor de legătură. [...]”

6 Considerentul (12) al Regulamentului nr. 44/2001 prevede:

„În afară de instanța domiciliului pârâtului, trebuie să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și litigiu sau în scopul bunei administrări a justiției.”

7 Considerentul (19) al Regulamentului nr. 44/2001 prevede:

„Trebuie asigurată continuitatea între Convenția de la Bruxelles și [...] regulament, fiind necesar să se prevadă unele dispoziții tranzitorii în acest sens. Aceeași necesitate a continuității trebuie garantată cu privire la interpretarea Convenției de la Bruxelles de către Curte [...]”

8 Normele de competență stabilite în Regulamentul nr. 44/2001 figurează în capitolul II din acesta, care cuprinde articolele 2-31.

9 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, care face parte din capitolul II secțiunea 1, intitulată „Dispoziții generale”, prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor statului membru în cauză.”

10 Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, care figurează în aceeași secțiune, prevede:

„Persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui alt stat membru numai în temeiul normelor enunțate în secțiunile 2-7 din prezentul capitol.”

11 Potrivit articolului 5 din Regulamentul nr. 44/2001, care este inclus în capitolul II secțiunea 2 din acesta, intitulată „Competențe speciale”:

„O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru:

1. (a) în materie contractuală, în fața instanțelor de la locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau urmează a fi executată;

(b) în sensul aplicării prezentei dispoziții și în absența vreunei convenții contrare, locul de executare a obligației în cauză este:

— în cazul vânzării de mărfuri, locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie livrate mărfurile;

— în cazul prestării de servicii, locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile.

(c) în cazul în care nu se aplică litera (b), se aplică litera (a);

[...]

3. în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă;

[...]”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 12 Din decizia de trimitere rezultă că reclamantii din acțiunea principală solicită plata unei redevențe în funcție de cuantumul, în parte cunoscut, al vânzărilor de înregistrări video ale unui concert. De asemenea, solicită obligarea părții din acțiunea principală la evaluarea cuantumului total al vânzărilor de înregistrări video și audio realizate și la plata redevenței suplimentare care rezultă în acest temei. În susținerea pretențiilor lor, reclamantii din acțiunea principală invocă, în ceea ce privește vânzarea de înregistrări video, prevederile contractului încheiat cu cealaltă parte, iar în ceea ce privește vânzările de înregistrări audio, în lipsa unui temei contractual în această privință, invocă o atingere adusă drepturilor de autor.
- 13 În primă instanță, Handelsgericht Wien, sesizat de reclamantii din acțiunea principală, a reținut că are competența de a se pronunța cu privire la aceste pretenții, în temeiul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001. Această instanță a apreciat că, ținând seama de legătura strânsă dintre drepturile invocate, avea competența de a se pronunța și cu privire la redevențele pentru înregistrările video datorate în temeiul contractului în cauză, ceea ce pârâta din acțiunea principală a contestat.
- 14 În apel, Oberlandesgericht Wien a apreciat că articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 nu era aplicabil drepturilor care iau naștere din contracte, și nici articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din același regulament, deoarece contractul în cauză nu este un contract de prestări de servicii în sensul acestei dispoziții.
- 15 Sesizat cu un recurs având ca obiect numai pretențiile cu privire la difuzarea înregistrărilor video, Oberster Gerichtshof remarcă faptul că noțiunea „prestare de servicii” nu este definită în cadrul Regulamentului nr. 44/2001. Făcând referire la jurisprudența Curții în materie de liberă prestare a serviciilor și la anumite directive în materia taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA-ul”) care favorizează o accepțiune largă a noțiunii de servicii, instanța de trimitere ridică problema dacă un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți

contractante dreptul de a-l exploata în schimbul unei remunerații trebuie calificat drept contract privind „prestarea de servicii”, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001. În subsidiar, instanța de trimitere ridică problema locului de prestare a serviciului respectiv și dacă instanța competentă poate să se pronunțe și cu privire la redevențele aferente exploatarea drepturilor de autor în cauză în alt stat membru sau într-un stat terț.

- 16 În cazul în care competența judiciară nu s-ar întemeia pe articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001, instanța de trimitere consideră că, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (c) din acest regulament, ar trebui aplicată norma prevăzută la articolul 5 punctul 1 litera (a). Or, potrivit instanței de trimitere, în cadrul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, locul de executare a obligației în litigiu ar fi decisiv, în temeiul Hotărârii din 6 octombrie 1976, De Bloos (14/76, Rec., p. 1479), și ar trebui stabilit în funcție de dreptul aplicabil contractului din acțiunea principală, pe baza Hotărârii din 6 octombrie 1976, Industrie Tessili Italiana Como (12/76, Rec., p. 1473).
- 17 Având în vedere totalitatea acestor considerații, Oberster Gerichtshof a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Un contract în temeiul căruia titularul unui drept de proprietate intelectuală autorizează cealaltă parte contractantă să exploateze acest drept (contract de licență) constituie un contract de «prestare de servicii» în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) din Regulamentul [nr. 44/2001]?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- a) Serviciul se consideră furnizat în orice loc dintr-un stat membru în care acest drept poate fi exploatat în temeiul contractului și în care acesta este efectiv utilizat?
- b) Ori serviciul se consideră furnizat la locul unde domiciliază licențiatorul sau, după caz, la sediul principal al acestuia?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare litera a) sau la a doua întrebare litera b), instanța competentă în aceste cazuri poate să se pronunțe și asupra redevențelor datorate în temeiul exploatării dreptului în alt stat membru sau într-un stat terț?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare sau la a doua întrebare litera a), precum și la a doua întrebare litera b), pentru determinarea competenței cu privire la plata redevențelor în temeiul articolului 5 punctul 1 literele (a) și (c) din Regulamentul [nr. 44/2001] trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din [Convenția de la Bruxelles]?”

Cu privire la întrebările preliminare*Cu privire la prima întrebare*

- 18 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, în schimbul plății unei remunerații, este un contract de prestare de servicii în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001.
- 19 Trebuie să se constate de la bun început că numai modul de redactare a articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 nu permite să se răspundă la întrebarea adresată, întrucât această dispoziție nu definește noțiunea de contract de prestare de servicii.
- 20 În consecință, articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în lumina istoricului legislativ, a obiectivelor și a sistemului regulamentului menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iulie 2006, Reisch Montage, C-103/05, Rec., p. I-6827, punctul 29, și Hotărârea din 14 decembrie 2006, ASML, C-283/05, Rec., p. I-12041, punctele 16 și 22, precum și Hotărârea din 3 mai 2007, Color Drack, C-386/05, Rep., p. I-3699, punctul 18).
- 21 În această privință, din considerentele (2) și (11) ale Regulamentului nr. 44/2001 rezultă că acesta vizează să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie civilă și comercială prin norme de competență care să prezinte un mare grad de previzibilitate.

- 22 Regulamentul nr. 44/2001 urmărește astfel un obiectiv de securitate juridică care constă în consolidarea protecției juridice a persoanelor stabilite în Comunitatea Europeană, permițând atât reclamantului să identifice cu ușurință instanța pe care o poate sesiza, cât și pârâtului să prevadă în mod rezonabil instanța în fața căreia poate fi acționat în justiție (a se vedea Hotărârile citate anterior Reisch Montage, punctele 24 și 25, și Color Drack, punctul 20).
- 23 Normele de competență stabilite în Regulamentul nr. 44/2001 se întemeiază în acest sens pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului, care este prevăzut la articolul 2 din acest regulament și completat prin competențe speciale (a se vedea Hotărârile citate anterior Reisch Montage, punctul 22, și Color Drack, punctul 21).
- 24 Astfel, norma de competență a instanței de la domiciliul pârâtului este completată, la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001, printr-o normă de competență specială în materie contractuală. Această ultimă normă, care răspunde unui obiectiv de proximitate, este motivată de existența unei legături strânse între contract și instanța chemată să se pronunțe asupra acestuia.
- 25 În temeiul acestei norme de competență specială, pârâtul poate de asemenea să fie acționat în justiție în fața instanței de la locul unde obligația care face obiectul cererii a fost sau urmează să fie executată, prezumându-se existența unei legături strânse a acestei instanțe cu contractul respectiv.
- 26 Pentru a consolida obiectivul esențial al securității juridice care guvernează normele de competență pe care le conține, Regulamentul nr. 44/2001 definește într-un mod autonom acest factor de legătură pentru contractele de furnizare de servicii.

- 27 Astfel, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (b) prima liniuță din Regulamentul nr. 44/2001, locul de executare a obligației care face obiectul cererii este locul dintr-un stat membru unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie prestate serviciile.
- 28 În lumina acestor considerații trebuie să se stabilească dacă un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații este un contract de prestare de servicii, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001.
- 29 În această privință, astfel cum au arătat guvernele german, italian și guvernul Regatului Unit în observațiile prezentate la Curte, noțiunea de servicii presupune cel puțin ca partea care le prestează să efectueze o activitate determinată în schimbul unei remunerații.
- 30 Or, contractul prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu presupune o asemenea activitate.
- 31 Astfel, printr-un asemenea contract, titularul dreptului cedat se obligă față de cealaltă parte contractantă numai să nu conteste exploatarea acestui drept de către aceasta din urmă. Astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 58 din concluzii, titularul dreptului de proprietate intelectuală nu efectuează nicio prestație prin acordarea dreptului de exploatare și se obligă numai să permită celeilalte părți contractante să exploateze în mod liber dreptul respectiv.

- 32 În această privință, nu prezintă importanță dacă cocontractantul licențiatorului este sau nu este obligat să exploateze dreptul de proprietate intelectuală cedat.
- 33 Această analiză nu poate fi pusă în discuție prin argumente întemeiate pe interpretarea noțiunii „servicii” în sensul articolului 50 CE sau pe acte de drept comunitar derivat, altele decât Regulamentul nr. 44/2001, sau pe economia și sistemul articolului 5 punctul 1 din acest regulament.
- 34 În primul rând, niciun element întemeiat pe economia sau pe sistemul Regulamentului nr. 44/2001 nu impune interpretarea noțiunii „prestare de servicii” care figurează la articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din acest regulament din perspectiva soluțiilor adoptate de Curte în materia liberei prestări a serviciilor în sensul articolului 50 CE.
- 35 Dacă în acest domeniu se impune, eventual, o interpretare largă a noțiunii de servicii, această abordare este motivată de preocuparea ca un număr cât mai mare posibil dintre activitățile economice care nu intră în domeniul liberei circulații a mărfurilor, a capitalurilor sau a persoanelor să nu fie excluse, din acest motiv, de la aplicarea Tratatului CE.
- 36 Or, în sistemul Regulamentului nr. 44/2001, faptul că un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din acest regulament, nu se opune ca regulamentul menționat, în special celelalte norme de competență judiciară din acesta, să se aplice acestui contract.
- 37 Sistemul și economia normelor de competență prevăzute în Regulamentul nr. 44/2001 impun, dimpotrivă, interpretarea restrictivă a normelor de competență speciale, printre

care și aceea în materie contractuală care figurează la articolul 5 punctul 1 din acest regulament, norme care derogă de la principiul general al competenței instanței de la domiciliul pârâtului.

38 Din motive asemănătoare, în al doilea rând, noțiunea „prestare de servicii” care figurează la articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 nu trebuie interpretată nici din perspectiva definiției noțiunii „servicii”, rezultată din directivele comunitare în materie de TVA.

39 Astfel cum a arătat avocatul general la punctele 71 și 72 din concluzii, definiția acestei ultime noțiuni în cadrul directivelor în materie de TVA este o definiție negativă care, prin însăși natura sa, este în mod necesar largă, întrucât noțiunea „prestare de servicii” este definită în aceste directive drept orice operațiune care nu constituie o livrare de bunuri. Astfel, aceste directive nu consideră operațiuni imposabile pe teritoriul Comunității decât două categorii de activități economice, și anume livrarea de bunuri și prestarea de servicii.

40 Or, în cadrul articolului 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001, nefiind vorba despre un contract de vânzare de mărfuri, competența judiciară nu se determină totuși numai în temeiul normelor aplicabile contractelor de prestare de servicii. Astfel, articolul 5 punctul 1 litera (a) din acest regulament este aplicabil contractelor care nu sunt nici contracte de vânzare de mărfuri, nici contracte de prestare de servicii, în conformitate cu articolul 5 punctul 1 litera (c) din regulamentul menționat.

41 În al treilea și ultimul rând, analiza potrivit căreia un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001, nu poate fi readusă în discuție de necesitatea, invocată de Comisia Comunităților

Europene, de a stabili limite largi ale domeniului de aplicare al articolului 5 punctul 1 litera (b) față de cel al articolului 5 punctul 1 litera (a).

42 Astfel, trebuie amintit că din sistemul articolului 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 reiese că legiuitorul comunitar a adoptat norme de competență distincte pentru contractele de vânzare de mărfuri, precum și pentru contractele de prestare de servicii, pe de o parte, și pentru orice alte tipuri de contracte care nu fac obiectul dispozițiilor specifice din regulamentul menționat, pe de altă parte.

43 Or, extinderea domeniului de aplicare al articolului 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 ar însemna eludarea intenției legiuitorului comunitar în această privință și ar aduce atingere efectului util al articolului 5 punctul 1 literele (c) și (a).

44 Având în vedere ansamblul considerațiilor precedente, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii în sensul acestei dispoziții.

Cu privire la a doua întrebare

45 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua întrebare.

Cu privire la a treia întrebare

⁴⁶ Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă, pentru a determina, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de plată a remunerației datorate în temeiul unui contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles.

⁴⁷ Instanța de trimitere urmărește să se stabilească în special dacă articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, pe de o parte, noțiunea „obligație” conținută în acest articol trimite la obligația rezultată din contract a cărei neexecutare este invocată pentru a motiva acțiunea în justiție, iar pe de altă parte, locul unde a fost sau ar fi trebuit să fie executată această obligație se determină conform legii care reglementează obligația respectivă potrivit normelor de conflict ale instanței sesizate, astfel cum s-a pronunțat deja Curtea cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles (a se vedea, în ceea ce privește noțiunea „obligație” prevăzută la articolul 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles, Hotărârea De Bloos, citată anterior, punctul 13, Hotărârea din 15 ianuarie 1987, Shenavai, 266/85, Rec., p. 239, punctul 9, Hotărârea din 29 iunie 1994, Custom Made Commercial, C-288/92, Rec., p. I-2913, punctul 23, Hotărârea din 5 octombrie 1999, Leathertex, C-420/97, Rec., p. I-6747, punctul 31, și Hotărârea din 19 februarie 2002, Besix, C-256/00, Rec., p. I-1699, punctul 44, precum și, în ceea ce privește locul de executare a acestei obligații, în sensul articolului 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles, Hotărârile citate anterior Industrie Tessili Italiana Como, punctul 13, și Custom Made Commercial, punctul 26, Hotărârea din 28 septembrie 1999, GIE Groupe Concorde și alții, C-440/97, Rec., p. I-6307, punctul 32, Hotărârile citate anterior Leathertex, punctul 33, și Besix, punctele 33 și 36).

⁴⁸ În această privință, trebuie să se constate că termenii articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 sunt riguros identici cu cei ai articolului 5 punctul 1 prima teză din Convenția de la Bruxelles.

- 49 Regulamentul nr. 44/2001 se inspiră pe larg cu privire la acest aspect din Convenția de la Bruxelles, față de care legiuitorul a înțeles să asigure o veritabilă continuitate, astfel cum rezultă din considerentul (19) al acestui regulament.
- 50 Astfel, Regulamentul nr. 44/2001 urmărește, desigur, actualizarea Convenției de la Bruxelles, dar și menținerea structurii și a principiilor fundamentale ale acesteia și asigurarea continuității sale.
- 51 Or, în lipsa vreunui motiv care să impună o interpretare diferită, cerința coerenței presupune ca articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 să i se recunoască un domeniu de aplicare identic cu cel al dispoziției echivalente din Convenția de la Bruxelles, astfel încât să se asigure o interpretare uniformă a Convenției de la Bruxelles și a Regulamentului nr. 44/2001 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 octombrie 2002, Henkel, C-167/00, Rec., p. I-8111, punctul 49).
- 52 Astfel cum a susținut guvernul italian în observațiile sale, dispozițiile Convenției de la Bruxelles care au fost preluate fără a fi modificate în Regulamentul nr. 44/2001 trebuie, prin urmare, să primească în continuare aceeași interpretare în cadrul regulamentului menționat, și aceasta cu atât mai mult cu cât acest regulament a înlocuit Convenția de la Bruxelles în relațiile dintre statele membre (a se vedea în acest sens Hotărârea Henkel, citată anterior, punctul 49, și Hotărârea din 8 mai 2003, Gantner Electronic, C-111/01, Rec., p. I-4207, punctul 28).
- 53 Astfel cum a subliniat guvernul Regatului Unit în observațiile formulate, această continuitate interpretativă este, de altfel, conformă cu cerințele securității juridice care impun ca jurisprudența tradițională a Curții asupra căreia legiuitorul comunitar nu a dorit să revină să nu fie readusă în discuție.

- 54 În această privință, astfel cum a subliniat avocatul general la punctele 94 și 95 din concluzii, reiese atât din lucrările pregătitoare ale Regulamentului nr. 44/2001, cât și din structura articolului 5 punctul 1 că legiuitorul comunitar a dorit ca numai în ceea ce privește contractele de vânzare de mărfuri și de prestare de servicii, pe de o parte, să nu mai ia în considerare obligația în litigiu, ci obligația caracteristică a acestor contracte, iar pe de altă parte, să definească în mod autonom locul de executare drept factor de legătură cu instanța competentă în materie contractuală.
- 55 În consecință, trebuie să se considere că, în cadrul Regulamentului nr. 44/2001, legiuitorul comunitar a înțeles să mențină pentru toate contractele, în afară de cele de vânzare de mărfuri și de prestare de servicii, principiile stabilite de Curte în contextul Convenției de la Bruxelles, printre altele, cu privire la obligația care trebuie luată în considerare și determinarea locului de executare a acestora.
- 56 Prin urmare, articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie să i se recunoască un domeniu de aplicare identic cu cel al articolului 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles.
- 57 Având în vedere ansamblul considerațiilor precedente, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că, pentru a determina, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de plată a remunerației datorate în temeiul unui contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția de la Bruxelles.

Cu privire la cheltuielile de judecată

58

Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii în sensul acestei dispoziții.**
- 2) **Pentru a determina, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de plată a remunerației datorate în temeiul unui contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin Convenția din 26 mai 1989 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugalia.**

Semnături